

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **V. J.**, zast. JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2018, č. j. 804/2018-160-SPR/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2020, č. j. 6 A 161/2018 - 47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 7. 2. 2017, č. j. MHMP 197676/2017. Tím byly zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče a potvrzen záznam 12 bodů ke dni 23. 8. 2012 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Městský soud shledal žalobu nedůvodnou.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá rozsudek městského soudu kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Žalovaný dle názoru stěžovatele zcela ignoroval jím předložená rozhodnutí jiných správních orgánů, např. rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, a další. Žalovaný tak porušil zásadu rovnosti účastníků řízení a rozhodl v rozporu se zásadou legitimního očekávání spočívající v požadavku obdobného postupu správních orgánů ve shodných či podobných případech. Výjimky ze zásady legitimního očekávání jsou připuštěny, pokud je správní orgány dostatečně odůvodní, což se v nyní projednávaném případě nestalo. Podobnost případů je obligatorním důvodem k tomu, aby žalovaný nerozhodoval o případech rozdílně. I soudní praxe používá pojmy „oprávněná důvěra v právo“, „zákaz překvapivých rozhodnutí“ a „oprávněná očekávání“. Z bodu 81. usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 - 132, č. 1915/2009 Sb. NSS, vyplývá, že *„správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná činnost orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad“*. Touto praxí je správní orgán vázán, a pokud má názor opačný, musí ho řádně odůvodnit. To se v nyní projednávaném případě nestalo, a je proto nemyslitelné, aby městský soud převzal chybný názor žalovaného, jelikož to má poté vliv na zákonnost jeho rozsudku.

[5] Dále stěžovatel uvádí, že žalovaný byl povinen na základě výše uvedené správní praxe se zabývat nejen oznámeními od věcně příslušných oddělení policie, ale musel je vždy porovnat s předmětným rozhodnutím. Následně obsáhle opakuje argumentaci předloženou již v žalobě vztahující se k jednotlivým pokutovým blokům ze dne 23. 8. 2012, 22. 5. 2012, 5. 4. 2012, 6. 2. 2012, 5. 5. 2011 a 4. 2. 2011 a jejich vadám. Městský soud se dle jeho názoru mylí, pokud uzavřel, že nebylo povinností správních orgánů si vyžádat jednotlivé pokutové bloky, jelikož stěžovatel je dostatečně konkrétně nezpochybnil. V této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 - 52.

[6] Jelikož dle stěžovatele nebyly záznamy provedeny plně v souladu s právním řádem, závěr o dosažení 12 bodů v rámci bodového hodnocení řidiče nemá dostatečný podklad ve správním spise. Z toho důvodu navrhuje zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení.

[7] Žalovaný se ve svém vyjádření plně ztotožňuje s napadeným rozsudkem a poukazuje na to, že námitky v kasační stížnosti jsou totožné jako námitky uvedené v žalobě.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 102 a násl. s. ř. s.). Poté přistoupil k přezkumu rozsudku městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] Soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

pokračování

[10] Nejvyšší správní soud předně uvádí, že přezkoumává především rozhodnutí a postup městského soudu, stěžovatel je proto povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí městského soudu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 249/2016 – 38, bod [12], nebo ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012 – 351, bod 140.). Zároveň platí, že kvalita kasační stížnosti předurčuje kvalitu jejího vypořádání soudem, který není povinen ani oprávněn za stěžovatele domýšlet další argumenty a vyhledávat na jejím místě možné vady napadeného soudního rozhodnutí, není-li k jejich přezkumu vázán z úřední povinnosti (viz např. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78).

[11] Stěžovatel v nyní projednávané věci pouze opakuje námitky, které uplatnil v odvolacím řízení před žalovaným a v žalobě (námitky ohledně nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů jsou přepisem části žalobních námitek). S nimi se však již pečlivě vypořádal městský soud a k jeho hodnocení stěžovatel nenabízí odlišnou argumentaci, pouze obecně konstatuje, že soud chybně převzal závěry žalovaného.

[12] Městský soud se však důsledně vypořádal se všemi žalobními body a zcela správně je neshledal důvodnými. Odkázal na několik rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, která se zabývala problematikou blokového (dle nové právní terminologie příkazového) řízení a požadavky kladenými na obsahové náležitosti pokutových bloků, a objasnil, z jakých důvodů neshledává v postupu správních orgánů pochybení.

[13] Typově podobné případy s obdobnou kasační argumentací, kterou vznáší jménem stěžovatele jeho zástupce, již kasační soud řešil v minulosti u jiných stěžovatelů zastoupených stejným zástupcem opakovaně (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2021, č. j. 9 As 12/2021 – 56; ze dne 18. 12. 2019, č. j. 2 As 343/2019 – 39; nebo ze dne 20. 12. 2019, č. j. 3 As 202/2019 – 48), přičemž v projednávaném případě neshledal důvod se od tam vyřčených závěrů odchýlit.

[14] První námitka stěžovatele se z velké části skládá z již v žalobě uplatněné argumentace, tedy polemiky s rozhodnutím žalovaného a jeho procesním postupem ohledně stěžovatelova legitimního očekávání. K tomu je nutné uvést, že městský soud se v napadeném rozsudku s touto námitkou vypořádal dostatečně a přezkoumatelně (odst. [16] a [17] napadeného rozsudku), přičemž stěžovatel nepřináší v kasační stížnosti konkrétní polemiku s těmito závěry. Pro stručnost tedy Nejvyšší správní soud odkazuje na uvedené odstavce rozsudku městského soudu. Nad rámec pak lze uvést, že prvostupňový orgán a žalovaný nebyli vázáni postupem jiných správních orgánů. Legitimní očekávání se vztahuje k rozhodování konkrétního správního orgánu. Stěžovatel však v řízení netvrdil a ani nedoložil, že by prvostupňový orgán a žalovaný rozhodovali ve skutkově obdobných věcech jinak (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2021, č. j. 9 As 12/2021 – 56, odst. [17]). Námitka tak není důvodná.

[15] K námitce týkající se vad jednotlivých pokutových bloků Nejvyšší správní soud uvádí, že v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení pouze posouzení toho, zda byly záznamy bodů provedeny v souladu se zákonem, tj. např. zda podkladem pro záznam bodů bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet bodů odpovídá spáchanému přestupku, či zda je v něm uvedeno protiprávní jednání.

V námitkách proti provedenému záznamu bodů tak bude typicky možno namítat, že řidič žádný přestupek nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Žalovanému v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16).

[16] V projednávaném případě stěžovatel nepředložil v řízení před správními orgány jakékoliv námitky, natož takové zakládající pochybnost. Podané námitky obsahují pouze obecná konstatování o náležitostech pokutových bloků, o principu předvídatelnosti a výzvu prvostupňovému orgánu, ať u každého jednotlivého rozhodnutí prokáže způsobilost být podkladem pro zápis. Podané odvolání pak bylo blanketní. Takovéto výtky nemohou založit pochybnost o jednotlivých pokutových blocích.

[17] K odkazu stěžovatele na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018 – 52, lze uvést, že v něm je dovozeno (na rozdíl od toho, co se domnívá stěžovatel), že „*ne každá námitka vyvolává automaticky nutnost vyžádat si původní pokutové bloky či další důkazy*“ (odst. [15]). Jakkoliv v tam projednávaném případě soud konstatoval povinnost vyžádání si pokutových bloků správními orgány, bylo tomu tak, protože již v odvolání byly obsaženy konkrétní námitky. Obecné námitky tuto povinnost nezakládají (srov. odst. [17] citovaného rozsudku). Nejvyšší správní soud proto shledal i tuto námitku stěžovatele nedůvodnou.

IV. Závěr a náklady řízení

[18] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti, kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[19] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému nevznikly náklady nad rámec úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. září 2021

JUDr. Radan Malík
předseda senátu